

Informe en relació amb la consulta formulada per una administració pública sobre la cessió de dades personals a empreses asseguradores

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit sobre la cessió de dades personals a empreses asseguradores i la seva adequació a la normativa de protecció de dades.

(...)

Analitzada la petició i la documentació que l'acompanya, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

El Departament manifesta, en el seu escrit de consulta, que ha rebut diverses peticions d'empreses asseguradores en què sol·liciten obtenir les dades dels titulars de les àrees privades de caça on han tingut lloc accidents de trànsit provocats per espècies de caça major, per tal de poder iniciar les reclamacions oportunes. En concret, el Departament fa referència a les peticions efectuades en aquest sentit per una determinada empresa.

Atesa la possibilitat que la cessió de dades pretesa pugui vulnerar el dret fonamental a la protecció de dades personals dels titulars de les àrees privades de caça, reconegut a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), el Departament sol·licita a aquesta Autoritat informe sobre la procedència de facilitar aquestes dades a les empreses asseguradores peticionàries.

Aquesta qüestió s'analitza en els apartats següents d'aquest informe.

III

En relació amb la qüestió plantejada convé assenyalar, d'entrada, que qualsevol revelació de dades personals efectuada a una persona diferent de l'interessat constitueix, des de la perspectiva de la protecció de dades, una cessió o comunicació (article 3.i) LOPD) i, com a tal, s'ha d'efectuar sempre de conformitat amb el règim previst, amb caràcter general, per a les cessions de dades personals a l'article 11 de la LOPD.

Aquest precepte disposa, com a norma general, que les dades objecte de tractament *"només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat"* (apartat 1). Aquesta regla general troba però determinades excepcions, entre les quals cal destacar, la possibilitat que la comunicació estigui autoritzada en una llei o norma amb rang de llei (apartat 2.a).

Tenint en compte que les dades sol·licitades fan referència als titulars de les àrees privades de caça on succeeixen els accidents de trànsit provocats per espècies de caça major i que la finalitat per la qual se sol·liciten, d'acord amb la documentació aportada, és que els clients de les empreses asseguradores puguin dur a terme les

reclamacions escaients, es considera pertinent examinar la legislació vigent en matèria d'assegurances, així com en matèria de caça.

En aquest sentit, escau assenyalar que l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD) ha dut a terme l'anàlisi d'aquesta normativa en, entre d'altres, el seu informe de 29 de maig de 2012 (adjuntat a la consulta), arran de la consulta que l'empresa li hauria efectuat en relació, precisament, amb la cessió de dades personals que s'examina en el present cas.

En aquest informe de l'AEPD s'assenyala, en síntesi, que la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança (Llei 50/1980) imposa una sèrie d'obligacions a les entitats asseguradores el compliment de les quals implica que aquestes entitats necessàriament hagin de tenir coneixement de certa informació de caràcter personal.

Així, es destaca que, d'acord amb el seu article 18, l'assegurador està obligat a realitzar les investigacions i els peritatges necessaris per establir l'existència del sinistre i, si s'escau, l'import dels danys que en resultin, així com a satisfer la corresponent indemnització un cop finalitzades aquestes actuacions.

D'altra banda, s'assenyala que, en cas de disposar d'una assegurança de responsabilitat civil (com seria el cas examinat), l'assegurador s'obliga, dins els límits establerts en la llei i en el contracte, a cobrir el risc del naixement a càrrec de l'assegurat de l'obligació d'indemnitzar a un tercer els danys i perjudicis causats per un fet previst en el contracte de les conseqüències del qual sigui civilment responsable l'assegurat, d'acord amb el dret (article 73 de la Llei 50/1980). En aquest sentit, es posa de manifest que, per llei, aquest tercer pot exercir una acció directa contra l'assegurador per exigir-li el compliment de l'obligació d'indemnitzar a què s'ha fet referència anteriorment (article 76 de la Llei 50/1980).

Així mateix, en relació, en concret, amb la responsabilitat que es pot exigir en casos d'accidents de trànsit derivats de col·lisions amb espècies cinegètiques, es recorda que, d'acord amb la Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (Llei 1/1970), els titulars dels aprofitaments cinegètics seran els responsables dels danys causats per les peces de caça procedents dels terrenys delimitats i, subsidiàriament, ho seran els propietaris d'aquests terrenys (article 33).

A continuació, es concreta que, malgrat aquesta previsió de la Llei 1/1970, aquests danys, personals i/o patrimonials, només seran exigibles als titulars dels aprofitaments cinegètics o, en el seu defecte, als propietaris dels terrenys, quan l'accident sigui conseqüència directa de l'obligació de caçar o d'una falta de diligència en la conservació del terreny delimitat. És possible que aquesta responsabilitat recaigui en el mateix conductor del vehicle, si se li pot imputar l'incompliment de les normes de circulació, o bé també en el titular de la via pública en què es produeixi l'accident com a conseqüència de la seva responsabilitat en l'estat de conservació i en la senyalització d'aquesta (article únic, apartat 20, de la Llei 17/2005, de 19 de juliol, per la qual es regulen el permís i la llicència de conducció per punts i es modifica el Text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat per Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març (Llei 17/2005)).

La interpretació conjunta d'aquests preceptes porta a l'AEPD a considerar, en el citat informe de 29 de maig de 2012, que, per tal de donar compliment a l'obligació principal d'indemnitzar un cop s'ha produït el sinistre que la Llei 50/1980 imposa a les entitats asseguradores, és necessari que aquestes entitats, en el si de les investigacions i els peritatges a què estan habilitades a realitzar, puguin tenir coneixement de tota aquella informació que estigui relacionada amb el sinistre en qüestió.

Sens perjudici que aquestes consideracions generals són compartides per aquesta Autoritat, atesos els termes en què es formula la consulta es considera necessari examinar, a continuació, si les entitats asseguradores poden accedir, en concret, a les dades identificatives dels titulars dels aprofitaments cinegètics per tal de poder reclamar-los la seva responsabilitat pels danys ocasionats per raó d'un sinistre per col·lisió amb un animal cinegètic.

IV

Tal i com s'ha posat de manifest en l'apartat anterior d'aquest informe, la comunicació de les dades relatives als titulars dels aprofitaments cinegètics des del Departament vers les entitats asseguradores exigeix comptar amb el consentiment dels afectats o, en el seu defecte, amb habilitació legal suficient (article 11.2.a) LOPD).

En aquest punt, convé assenyalar que la informació sol·licitada per les entitats asseguradores constarà en el Registre de les àrees privades de caça, creat mitjançant l'Ordre MAH/272/2006, de 18 de maig (DOGC núm. 4647, de 2 de juny de 2006).

Tractant-se, per tant, d'una petició d'accés en relació amb informació que constarà en un registre administratiu, i atesa la manca de previsió en la llei sectorial aplicable que, d'acord amb l'article 11.2.a) LOPD, habiliti accedir a aquesta informació sense consentiment dels afectats, cal examinar les previsions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC).

Aquesta Llei disposa que els ciutadans tenen dret a accedir als registres i als documents que formin part d'un expedient i es trobin en els arxius administratius, sigui quina sigui la forma d'expressió o el tipus de suport material en què figurin, sempre que aquests expedients corresponguin a procediments acabats en la data de la sol·licitud (article 37.1), però que en cas que els documents continguin dades referents a la intimitat de les persones l'accés està reservat a les persones titulars d'aquestes dades (article 37.2). Així mateix, si es tracta de documents nominatius que no inclouen altres dades pertanyents a la intimitat de les persones, tret de procediments sancionadors o disciplinaris, podran tenir accés, a més de les persones titulars, terceres persones que acreditin tenir un interès legítim i directe (article 37.3).

En el cas examinat es considera que, en la mesura que les entitats asseguradores en defensa dels seus interessos, i d'acord amb allò establert a la Llei 50/1980 i a la Llei 1/1970, estan legitimades per dur a terme les reclamacions pels danys causats en un sinistre per col·lisió amb animals cinegètics contra la persona que en resulti ser responsable –com ara, podria ser el cas del titular d'un aprofitament cinegètic–, aquestes entitats gaudeixen d'aquest interès legítim i directe exigint per la LRJPAC i, per tant, poden accedir a la informació sol·licitada.

Així mateix, es considera que les entitats que actuïn com encarregades del tractament (article 12 LOPD) i així ho acreditin, també podran accedir a la informació sol·licitada.

Atesa, per tant, l'existència habilitació legal suficient, aquest accés o, el que és el mateix, la cessió de dades personals en aquest cas no requerirà comptar amb el consentiment dels afectats (article 11.2.a) LOPD).

Dit això, caldrà tenir en compte que, per aplicació del principi de qualitat de les dades (article 4 LOPD), aquesta cessió haurà de limitar-se en qualsevol cas a les dades

estrictament necessàries per donar compliment a la finalitat perseguida. Per tant, el Departament només podrà comunicar les dades identificatives del titular d'aquella àrea privada de caça que prèviament hagi estat identificada per l'entitat asseguradora en relació amb un sinistre en concret.

Així mateix, l'entitat asseguradora no podrà utilitzar aquestes dades per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals hagin estat, en aquest cas, cedides (article 4.2 LOPD), entenent per incompatible com la impossibilitat d'utilitzar les dades per a finalitat diferents (entre d'altres, sentència de l'Audiència Nacional de 24 de maig de 2007).

D'acord amb les consideracions fetes en aquest informe en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

La comunicació de les dades personals dels titulars de les àrees privades de caça on hagi tingut lloc un accident per col·lisió amb un animal cinegètic a una entitat asseguradora, sense consentiment dels afectats, per a la reclamació de la responsabilitat que se'n deriva, constitueix una cessió de dades que es troba habilitada per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Aquesta comunicació haurà de limitar-se però a les dades personals identificatives del titular d'aquella àrea privada de caça que prèviament hagi estat identificada per l'entitat asseguradora en relació amb un sinistre en concret (article 4 LOPD).

Barcelona, 8 de gener de 2013